

 * Titel: Referat av samtal med "Officeren" *
 * * * * *
 * Skrivnamn: J7 Pärm: KONFIDENTIELLT / ULF LINGÄRDE *
 * Filnamn: OfficerenP Flik: Tillkom: 1988-09-11 Sign: Lin *

 * Revision: 1.1 Sidantal: 4 Ändrat: 1988- - Sign: *

Den 5 sept blev jag uppringd av en röst som utan att presentera sej kort och gott sa:

- Goddag. Jag skulle vilja träffa er. Jag har en pusselbit åt er.

Vi stämde träff hemma hos mej några minuter senare, och samtalet kom att räcka i 3 tim 20 min.

Officeren

Mannen, som i detta dokument kallas Officeren, hade följande historia att berätta. Han insåg att han satt på en pusselbit i palmemordet, och att han därmed hade en plikt att utföra mot landet. Av skäl som jag skulle förstå kunde han varken gå till polisen, palmeutredningen eller militära säkerhetstjänsten med sina uppgifter. Nu bad han mej ta hand om informationen och "använda den för landets bästa". Han hade läst tidningsartikeln av mej i DN: "Ebbe Carlsson en nyttig idiot".

Officeren gör ett utomordentligt gott intryck, med stillsam röst som ger uttryck åt begåvade och något humanistiskt färgade funderingar. Han hade gjort FN-tjänst i Libanon, varom mera nedan. På min anmodan legitimerade han sej, och tillade att jag givetvis lätt kunde kontrollera hans antecedentia på FN-detaljen.

.....

Uppgifterna om [REDACTED]

Officeren tjänstgjorde på ingenjörskompaniet i svenska FN-bataljonen 92L/UNIFIL i Libanon. Allt som nämns i denna berättelse utspelas under perioden maj-dec 1987. Huvuddelen av bataljonen var förlagd i Nakoura, nära israeliska gränsen. Men ingenjörskompaniet, som var sysselsatt med minröjning, huserade 2 mil norrut i FN-zonen, i en by vid namn Jwayya (namnet är rätt transkriberat). Där skötte kompaniet sej självt, med hjälp av 9 civilanställda ur lokalbefolkningen (exvis frisör med två veckotimmar). Mat och förnödenheter sändes per lastbil, i vissa fall per helikopter, från Nakoura.

Officeren beskrev med inlevelse de förhållanden som rådde i denna del av världen, och vad som karakteriserade befolkningen, här shiamuslimar. Bl a förtjänar att nämnas en skrupulös ärlighet, som tog sej uttryck i att mat, verktyg, värdeföremål inte stals, trots att de inte var inlåsta, och trots obeskrivlig fattigdom, ibland gränsande till hungersnöd.

Vaktplutonchef i detta kompani var [REDACTED], fallskärmsutbildad löjtnant mm, och med en [REDACTED] och [REDACTED], som knappast kunde ges några eufemistiska benämningar. [REDACTED] var i det civila [REDACTED] i karriären, och ingen kunde begripa varför han gett sej ut på en FN-bataljon. [REDACTED] tillhör VDI i [REDACTED].

Han trakasserade de civilanställda på det mest förolämpande sätt. Bland annat infördes kroppsvisiteringar både in och ut, och förhållandet till lokalbefolkningen försämrades under hans tid.

Men det som slog omgivningen var det stöd han hade, inte bara från kompanichefen, utan även från det högre bataljonsbefälet. [REDACTED] hade nämligen förmåner långt över sin tjänsteställning. I byn Nahariyya i norra Israel (cirka en mil från libanesiska gränsen) hade hans sambo en hyrd våning, något som är ytterligt svårt att åstadkomma. Det var bara det allra högsta bataljonsbefälet, och som dessutom hade både tumme med israelerna och gott om pengar, som hade något liknande. Vidare hade sambon tillstånd att besöka campen, något som inte ens lägerchefen kunde kosta på sej. Slutligen hade [REDACTED] tillstånd, trots sin befattning, att helt utebli var eller varannan helg för att umgås med sambon. Med FN-slang kallas detta för "baccis" (arab. gratis).

I tjänsten kunde det förekomma egendomliga incidenter, där soldater blev uppkallade med språng till resp chefs tjänsterum, för att få en utskällning för fraternisering med lokalbefolkningen (en direkt fråga till en infödd kunde räcka). Märkligheten bestod i att det var [REDACTED] som stod för utskällningen. Officeren bevitnade en sådan där även den "skyldiges" ordinarie chef var närvarande. Trots att denne var kapten fann han sej i att [REDACTED] tog ifrån honom befälet på hans eget tjänsterum inför hans egen underlydande. Förklaringen är naturligtvis att kompanichefen lät honom hållas, och t o m stödde honom. Kompanichef var [REDACTED]. [REDACTED] i [REDACTED].

[REDACTED] var påtänkt som ersättare till [REDACTED] i UNRWA, togs senare ut för Afganistan, men lär nu befinna sej i Saudiarabien utom FN-tjänst. Jag ställde en del frågor till officeren för att få fram eventuella uppgifter rörande samoperationen SSI-MOSSAD inom UNRWA, men inget framkom om detta, och Officeren föreföll inte heller känna till denna operation. Det enda han kunde påminna sej var att [REDACTED] och kompanichefen besökt Tyr några gånger. Svenskarna har god hand med Amalmilisen i Tyr.

Jag ställde också frågor rörande ev synligt samarbete med israelerna, men inget sådant hade förevarit. Officeren slog fast att ett sådant eventuellt samarbete lämpligen sköttes i Nahariyya och inte på campen.

Någon gång under sommaren inträffar episoden med hitlerhälsningen. Vid en fordonstransport längs kustvägen når kolonnen Checkpoint Charlie, bemannad av bl a "triggerhappy" araber ur SLA-milisen. [REDACTED] hoppar av främsta bilen, och öppnar första järngrinden till fortet, helt enligt reglerna. Men sedan ställer han sej och gör en utmanade hitlerhälsning åt milismännen. En sådan

kommer rusande fram med sin kalashnikov, vit av raseri, och skriker något som kan sammanfattas med att sådana här problem löser vi bäst genom att skjuta en serie genom missdådaren. skriker ilsket tillbaka smädelser med samma ungefärliga innehåll. Efter ett stund släpper spänningen utan att något händer, men enligt Officeren är eldstridsincidenter vanliga vid Checkpoint Charlie. (Han har personligen upplevt nervös skottlossning några gånger i fortet.) Det var inte tal om någon disciplinpåföljd för

Officeren illustrerade stämningen med en beskrivning av den s k RPG-episoden. En krypskytt sköt en dag ett pansarskott mot en lastbil. Ingen dog, men händelsen störde relationerna med Amal-milisen. De spårade upp missdådaren och dömde honom till okänt straff efter "förhör". Den skyldige var en soptömmare som hittat anstötliga bilder på en tidning i soporna.

Vid ett annat tillfälle hittade man en "riktigt snuskig fälla", som klickat. Den bestod av två ryska tiokilos stridsvagnsminor, förbundna med pentylstubin, som lagts ut för en svensk lastbil med ett dussin personer på. Förövaren hittades aldrig. Det gissades på Hizbollah.

Vid slutet av tjänstgöringsperioden inträffar en markant förändring hos . Vid denna tid skrivs i svensk press först om polisernas sydafrikaresor, sedan om vattenläckan på Järnmalmsgatan. blir öppet störd och aggressiv även mot kolleger. Den enda kommentar han fäller är att hans personliga sydafrikaresa var rent turistisk. Men nu börjar rykten cirkulera på campen. påstås tillhöra något som kallas , och till och med vara chef för den.

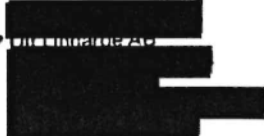
börjar bevaka postutdelningen varje gång, för att genast kunna lägga beslag på sin post. Posten kommer med helikopter från Nakoura. Och utöver sedvanlig privatpost kommer det nu verkligen post till honom av nytt slag. Officeren uppskattar att det totalt kom tio bruna brev i C5, tjänstekuvert från Polismyndigheten, samt ett i C4 från försvaret. Uppgifterna är bara ungefärliga.

börjar vidare bråka om tidningen Arbetet. I motsats till de flesta andra tidningar kommer Arbetet bara i ett enda ex. ger sej inte förrän han ordnat det så att han får Arbetet först.

Hemfärden från bataljonen är noga planerad med s k repatrieringslistor. Att få ändrat i dessa är oerhört svårt, då ju alla vill komma hem med första turen. Flygningarna går med cirka en veckas intervall. var inbokad på andra flajten 871120, men åker hem med första flyget 871110. Enligt uppgift från kompanichefen "för att han fått bekymmer på sin arbetsplats pga skriverier".

Officeren beskriver så här: skärpt, intelligent. Utseendemässigt likt en SS-soldat intill gränsen för det löjliga. Spänstig och vältränad, litet satt, elitskytt (ordnade skytte-tävlingar på pistol och luftgevär), fylliga drag med arrogant och ibland hänfullt uttryck, snagget ljust hår.

- Med sin oförmåga till korrekt beteende mot människor från andra

kulturer, än mindre gentlemannamässighet, är han tyvärr ovärdig att bära den blå baskern.

- Kunde man säga att han bland andra befäl hade högre status än vad rang och tjänsteställning berättigade honom till?
- Nej, generellt kan man inte säga så. Men de högsta befälen uttryckte på olika sätt aktning och respekt för [REDACTED]. Lägre befäl föll bara in i ledet, utan deklarerad egen uppfattning. För övrigt har jag en känsla av att hela hans FN-tjänstgöring var en sejour, som planerats av andra.

.....

 * Titel: Tillägg om [REDACTED] *
 *
 * Skivnamn: J8 Pärm: KONFIDENTIELLT /ULF LINGARDE *
 * [REDACTED] Flick: Tillkom: 1988-10-20 Sign: Lin *

 * Revision: 1.0 Sidantal: 1 Ändrat: 1988- - Sign: *

 DUMPAD: OK UTSKRIFT: OK

Jag har hört Officeren totalt fyra gånger om [REDACTED], och även bitt honom försiktigt kontakta vissa kolleger. Detta avkastade följande ny information om FN-tjänstgöringen i bataljon 92L:

Fanjunkare [REDACTED] var enligt uppgift påtänkt som vaktplutonchef, tills tre dagar före bataljonstjänstgöringen. Då dök [REDACTED] plötsligt upp med förordnande. [REDACTED] blev vaktgruppchef.

När [REDACTED] tog flickvännen till campen, skedde detta utan tillstånd. [REDACTED] skulle till att skälla ut honom efter noter, då [REDACTED] hotade [REDACTED] på ett mycket konkret sätt. Hotets exakta natur är inte känd (du kan säkert fråga honom direkt), men antas ha inneburit att karriären var i fara. [REDACTED] vek sej genast, och lät därefter [REDACTED] hållas med det mesta.

När [REDACTED] sedan var eller varannan helg besökte flickvännen i Nahariyya var det ren bondpermission, dvs han ansökte aldrig om tjänstledighet, utan avvek bara från tjänsten.

Den [REDACTED] mest umgicks med var en [REDACTED], [REDACTED] och [REDACTED] i [REDACTED].

[REDACTED] sågs sällan alkoholpåverkad, men vid ett tillfälle råkade han i halvberusat tillstånd i gräl med en [REDACTED]. Bråket eskalerade och hotade att övergå till handgemäng, när [REDACTED] hänfullt skrek:

- HÄHÄ! Ska du ta fram [REDACTED] nu, va?? HÄHÄHÄ!

[REDACTED] bleknade, teg och gick och satte sej.

Jag har forskat en del på [REDACTED], bl a är hans täta bostadsbyten efter 1981 tämligen anmärkningsvärda. Om du pratar med fastighetsskötare [REDACTED] på [REDACTED] nuvarande mantalskrivningsadress [REDACTED] kommer du att finna att [REDACTED] inte sett honom på ett halvår.

Vid diverse andra kontroller har jag upptäckt att någon följer efter i spåret och kollar samma saker om [REDACTED]. Det är [REDACTED] vid armestaben som är i farten, okänt på vems uppdrag. Så därför sätter jag punkt för [REDACTED] för min del här och överläter det på dej.